

Så utrolig fint å få være med på å ta imot små barn i familien og i menigheten! Jeg har tenkt mye på hva jeg skulle snakke om denne søndagen. I høst har vi snakket mye om moderne slaveri og de forfulgte kristne, og det er ganske mye vondt vi har snakket om. Og nå går vi i tillegg inn i det som for mange kan oppleves som en ganske mørk og tung tid. Så i dag har jeg tenkt å se om vi kan prøve å få litt lys inn i alt dette mørket.

I Tromsø var det ofte sånn at begynnelsen av vinteren og mørketiden var ganske tung, men så kom alle stearinlysene og kaffegjestene og kosen frem. Jeg hadde tenkt at jeg kom til å synes mørketiden var mye vanskeligere enn det faktisk var. Den tyngste mørketiden jeg har opplevd var da vi nettopp hadde flyttet hit til Lillesand, den første vinteren her – da var det utrolig dårlig vær. Vi så ikke sola fra begynnelsen av november til slutten av januar fordi det regnte så mye. Og det var ikke noe snø, og det var veldig mørkt! I Nord-Norge er det tross alt litt snø, og vi hadde noen flotte fargespill på himmelen gjennom mørketiden, men her nede var det bare mørkt.

For mange oppleves den tiden vi går inn i nå ganske mørk, selv om det er fint vær. Det er ikke alle som gleder seg til jul. Det er ikke alle som har noen å være sammen med, det er ikke alle som har råd til å ha flotte fester og gi og få fine gaver, eller som har gode familierelasjoner som de gleder seg til å pleie. Mange opplever at det som de på engelsk sier er «the most wonderful time of the year» ikke er det for dem. For mange er jula forbundet med mange motstridende følelser.

Noe av det som skaper så mange motstridende følelser er at alt som er vondt og vanskelig kan bli forsterket i jula. Man blir minnet så veldig sterkt på alle omstendighetene, alle tingene som skjer rundt. Samtidig peker jula på noe helt utrolig fantastisk. Jula er faktisk noe av det mest fantastiske, «the most wonderful time of the year», men ikke på grunn av alt det som skjer rundt oss nå. I jula blir vi ofte minnet på at det er mange problemer vi ikke kan løse, mange mennesker vi ikke kan styre og forventninger vi ikke kan innfri.

Men jula er den mest fantastiske tiden i året på grunn av noe som skjedde for lenge siden! Og det som skjedde var at Gud sendte sin sønn til verden, hvor han ble verdenshistoriens sentrum! Han sendte sin sønn for å bli sentrum i mitt liv, og i ditt liv, og når Jesus får være sentrum i livet blir livet vårt sentrert rundt noe stabilt, det blir fylt av håp og det gir livet vårt mening. Jula er den mest fantastiske tiden på året fordi den minner oss om at Jesus kom for vår skyld. Og når det blir mørkt og trist og komplisert rundt oss som det ofte kan bli i den

måneden som er foran oss nå, så kan vi få lov til å fokusere på verdens lys som kom til verden for deg og for meg.

I begynnelsen av det Nye Testamentet er det fire personer som har skrevet ned fortellingen om da Jesus kom til verden, de har skrevet ut fra sitt perspektiv og til sine målgrupper. Matteus, Markus og Lukas har mange likheter, mens Johannes sin fortelling er ganske forskjellig fra de andre tre. Johannes forteller oss ikke om Jesu fødsel på samme måte som Lukas og Matteus gjør, han gir oss et litt annet perspektiv. En av de tingene som gjør Johannes sin fortelling spesiell er at Johannes var veldig gammel da han skrev den ned. Og fortellingene han skriver ned har han fortalt mange ganger tidligere, det kan vi lese om i Apgj. Johannes var jo en av dem som var tettest på Jesus, og overalt hvor Johannes dro kan jeg tenke meg at mennesker samlet seg om ham og ba ham fortelle – «Du var jo der, du er øyenvitne, fortell oss alt sammen». Og kanskje Johannes tenkte at han måtte få skrevet ned alt, og at han da som gammel mann kunne se tilbake og prøve å finne ut hva som er essensen, hva er det viktigste av alt det som skjedde, hvilke fortellinger er de viktigste. Det var Johannes som prøvde å forklare hele Guds vesen i ett ord: «Gud er kjærlighet». Johannes hadde opplevd utrolig mye vondt, det er vel ingen av oss som kan tenke oss hvordan det egentlig var. Han har mistet alle sine beste venner, de ble drept fordi de forkynte om Jesus, han har mistet familiemedlemmer, han mistet alt. Johannes levde fortsatt da Nero sendte general Vespasian gjennom Galilea for å drepe jødene og ta tusenvis av slaver derfra for å sende dem til Roma. Johannes levde da Vespasians sønn omringet Jerusalem i månedsvis og mange døde av sult og mange døde av pest. Johannes levde da tempelet ble ødelagt rundt år 70, og en million jøder ble drept. Både Peter og Paulus ble henrettet av Nero. Og gjennom alt det som skjedde beholdt Johannes troen sin, og mot slutten av evangeliet sitt skriver han dette: **PP**

Joh 20, 30-31

Jesus gjorde også mange andre tegn for øynene på disiplene, tegn som det ikke er skrevet om i denne boken.

Altså – han har valgt å bare gi oss en smakebit av det som skjedde, ikke en nøyaktig fortelling om alt som skjedde. Og så fortsetter han: **PP**

*Men disse er skrevet ned for at dere skal **tro** at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha **liv** i hans navn.*

Johannes ønsker at vi gjennom det han skriver ikke bare skal bli imponert eller forbløffet, men vi skal tro at Jesus er Guds sønn, og at vi ved den troen skal få liv – ikke fysisk liv, for det har vi jo, men liv i åndelig forstand, liv med mening, evig liv. Så til tross for alt det Johannes hadde opplevd trodde han fortsatt at Jesus var kilden til et liv som gikk utover det fysiske. Så når han begynner på sin fortelling begynner han ikke med fortellingen om da Jesus ble født, og det er ganske fascinerende egentlig. **PP**

Da Jesus hang på korset før han døde, ba han Johannes om å ta seg av moren hans, Maria. Han sier til Johannes at han skal ta Maria som sin egen mor, og til Maria at hun skulle ta Johannes som sin sønn. Fra da har de tilbrakt mye tid sammen, noen sier at de flyttet til Efesos, og i Efesos er det faktisk et sted man kan besøke som skal ha være huset der Johannes og Maria bodde. Og vi kan tenke oss at om det var noen som kunne historien om hvordan det var da Jesus ble født måtte det være Johannes.

Han var den som tok seg av Jesu mor, han har sikkert fått høre hvordan hun følte det når engelen kom til henne og sa at hun skulle bli mor, hvordan hun følte det da hun sa det til Josef, hva hun tenkte da vismennene kom med gaver til babyen hennes... Og allikevel, når han skal skrive alt ned, så begynner han ikke med å fortelle disse tingene. Han begynner ikke med krybben, gjeterne, engler, Betlehem og reisen til Egypt. Han begynner med å fortelle om hva Jesu fødsel betyr for menneskeheten, om hvor utrolig viktig det som skjedde var! Da Johannes skriver dette var det nok ganske mørkt i verden rundt ham, og han ser tilbake på det mørket Jesus ble født inn i. Og så skriver han: **PP**

Johannes 1, 3b-5

Det som ble til i ham, var liv, og livet var menneskenes lys.

Gjennom alt han har opplevd ser Johannes at det Jesus kom med var liv – ikke fysisk liv, liv. Og det livet var menneskenes lys! Lyset for alle mennesker til enhver tid. Og dette er stort, da Jesus kom som Messias ventet jødene på en messias som skulle redde dem, lokalt, fra Romerne, så de skulle bli store som folk igjen. Men Jesus kom ikke for å være en lokal frelser, han kom til alle i hele verden og i alle tider! Johannes, når han ser tilbake, så innser han at det Jesus gjorde var for hele menneskeheten! Johannes var der da Jesus hadde stått opp og disiplene begynte å spørre ham om det var nå tiden var inne for å gjenreise Israel og Jesus sa til dem at ingen vet tiden, men de skal gå ut i hele verden og fortelle, til alle folkeslag, ikke bare Israels folk. Jesus er lys for hele menneskeheten! **PP**

Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.

Midt i alt det mørket Johannes har opplevd, alt han har mistet, sier Johannes at lyset kom og mørket har ikke overvunnet det. Selv om mørket har gjort alt det kan for å blåse ut dette lyset har mørket ikke klart det. Selv om han antakelig var den siste gjenlevende av disiplene sitter han og skriver at ingenting av det verden har kommet med kan slukke lyset! Caesar kunne ikke slukke det, Tiberius kunne ikke slukke det, Nero kunne ikke slukke det, Jesu død kunne ikke slukke det. Johannes var jo den som løp til graven da han hørte at Jesus ikke var der, han som skrev at han løp fortere enn Peter men ikke gikk inn – man går jo ikke inn i en grav – med mindre man er Peter... ☺ Johannes satt også og spiste med Jesus på stranda etter han var stått opp, og nå sitter han og innser at uansett hvor hardt livet kan være, uansett hvor mye motgang du møter, uansett hvor dyp depresjon du er i finnes det et lys som skinner i mørket som ingenting kan slukke.

Så i den tiden som ligger foran oss nå, når vi nærmer oss jul og blir mint på at det er noen problemer vi ikke kan løse, noen mennesker vi ikke kan styre og forventninger vi ikke kan innfri, når vi opplever at vi er alene eller når ting ser mørkt ut, kan vi huske på det lille barnet som kom til verden og viste seg å være verden lys – som skinner sterkt og som ingenting kan slukke. Jesus er liv og lys som overvinner mørket! Det finnes alltid håp, Gud hører alltid dine bønner, det er alltid en grunn til å stå opp om morgenen, fordi Jesus er verdens lys som gav sitt liv for deg og meg så vi skulle ha liv!

Det som gjør tiden foran oss til en så vidunderlig tid er at vi minnes ham som kom med lys til alt dette mørket, vi feirer det lille barnet og ser frem mot den dagen da vi skal få være sammen med ham. Den største gaven var den Gud gav oss, og den gaven kan ingen ta fra deg. Den gaven har alle råd til, den er gratis. Det er bare å ta imot. Jesus, verdens lys, kan aldri slukke.